

"Een lichtend spoor"

een lichtend spoor

ik zie je ogen donkeren

maar hun geheimen

lichten op in het

schalks wegstijgen

je lach gaat mee

naar een niet voor mij

weggelegd perspectief

in de verte van de tijd

nog heb ik jouw

hand en vingers vast

voel je hart pulseren

met vitale warme kracht

maar onnavolgbaar

zweef je uit mij weg

in een lichtend spoor van

mystieke onaantastbaarheid

ik ben je kwijt

zoals smeltend ijs

de berg afglijdt en als

transparant water verdwijnt

geen toeval zal naar

ons ontmoeten gissen

weet dat liefde eeuwig is en

jij in morgen weer verschijnt

wil melker

17/07/2017

www.wilmelkerrafels.deds.nl

© juli 2017, wil melker, BasicPublishing.nl